



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Vel sic: Quæ ad progressum spiritualem sollicitudo valet, sit quieta, vel
non valet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

Ibid. 4. qua utuntur Septuaginta, & quam ipse Sapiens sic declarat: *Oculi tui recta videant, & palpebra tua precedant gressus tuos, dirige semitam pedibus tuis, & omnes viae tuae stabiliantur.* Sic Ecclesiasticus: *Ante omnia opera, verbum verax precedat te; & ante omnem actum consilium stabile.* Sic Christus Dominus tam saepe in Evangelio ut nihil saepius repetitum invenias, *Videte, vigilate, & orate, quod vobis dico, omnibus dico, vigilate.*
Marci 13. Quorum enim cum gratiae & divina subsidia nisi simul advigiles in illis recipiendis & in actum reducendis? Non si totum coe-

lum tibi adesset, quidquam proficeret si tibi defueris; neque si totus in te ruat infernus, tibi obest si cum gratia vigilaveris. Esto vigilantior praesertim in congressu cum aliis, citò enim abripitur animus tuus.

Vide in 1. parte, communem SS. Confessoribus non Pontificibus, ubi haec declaratur Veritas:

Quantum cuique est vigilantiae, tantum virtutis & meriti.

F E R I A Q U A R T A .
P A R A B O L A S E M I N I S P A V L A T I M
G E R M I N A N T I S E T I N C R E S -
C E N T I S .

Sic regnum Dei, quemadmodum si homo iaciat sementem in terram, & dormiat, & exurgat nocte & die, & semen germinet & increseat, dum nescit ille. Marci 4.

V E R I T A S P R A C T I C A .

I P U N C T U M

Neque quies nisi sollicita; neque sollicitudo nisi quieta.

S E N S U S E S T D E P R O G R E S S U S P I R I T U A L I , in quo faciendo sic concilianda sunt quies & sollicitudo, ut sicut non alia quies est admittenda nisi qua sit sollicita de virtutibus acquirendis & exercendis: ita sollicitudo non alia imponatur nisi sit quieta. Quod postremum hic praesertim urgetur, ac propterea sic veritas practica planius proponi possit.

Quae ad progressum spiritualem sollicitudo valet, sit quieta, vel non valet.

R A T I O E S T , Quia idcirco ad spiritualem progressum sollicitudo valet, ut qua à nobis pendant rectè & discretè curamus;

Atqui ad hanc rectam & discretam curam, sollicitudo debet esse quieta.

Ergo ad progressum spiritualem sit quieta necesse est; quae non omninò valet.

BREVIS haec quidem Parabola verbis est, sed satis longa & fecunda sensu. Proponitur nobis in persona seminantis Agricola, quam sollicitudinem gerere debeamus circa praesentem animae nostrae statum & profectum. In qua quidem sollicitudine sicut errari potest defectu, ita & excessu. Deheeret qui non satis esset sollicitus; sed in ea excederet qui nimis anxie & inquietè se teneret sollicitum. Imitandus est igitur hic Parabolicus Agricultor qui sic laborem suum eum quiete temperat, ut quantum necesse est agro & semini seminato, laboret; de caetero autem dormiat & quiescat; nam, ut ait Dominus, *semen germinat & increseat dum nescit ille. Vitro enim terra fructificat, primum herbam, deinde plenum frumentum in spica, & cum produxerit fructum, statim mittit falcem, quoniam odest messis.* Quali diceret, facit tantum Agricola circa semē quod sibi faciendum videt, agrum colit, seminat & metit suo tempore, dum interim sine illius cura & sollicitudine frumentum crevit. Sic planè nobiscum est agendum; nam sicut in illo naturali frumenti vel seminis incremento progressus spiritualis designatur, sic in illa temperata sollicitudine Agricultoris, exprimitur quies nostra sollicitudo quae ad talem progressum

gressum valet. Ita porro valere dicitur, ut nisi sit quieta, omnino non valeat

Ratio est multum expendenda, quod scilicet ad hoc præcipue sollicitudo sit necessaria, ut quæ dependent à nobis rectè & discretè curemus. Sunt enim alia in hoc nostro progressu quæ à nobis liberè dependent cum Gratia; & alia quæ prorsus non dependent, sed à solo Deo. Liberum est tibi modo legere, orare, meditari, silere & similia; sed non ita in potestate est, contemplari, affici, gustare Divina, intimos pietatis sensus habere, & quæ sunt huiusmodi, quacunque in materia; Unde illud tandem sequitur ut si quæ sollicitudo adhibenda sit circa profectum animæ, in eo potissimum versari debeat, ut distinguamus illa libera à non liberis, & in utrisque tam diversè nos geramus quam di versa sunt in agendo; id est, in iis quæ sunt libera non negligamus quod nostram est, nulli parcamus labori, nulli curæ ac vigilantia quantum quidem id exigit rei necessitas; at verò in aliis quæ non sunt libera quæ sunt veluti extra nos seu extra nostram potestatem, minimè prorsus à nobis includetur & laboretur. Quorsum enim ille labor in re quam adipisci nullo modo possis? Nonne idcirco dicitur; *Noli resistere contra faciem Potentis, nec coneris contra scutum suum.* Ac rursum: *Quis vestrum cogitando potest adstruam suam cubitum unum? Si ergo neque quod minimum est potestis, quid de cætero solliciti estis?*

Ecclesi. 4. h. 12.

2. Cor. 3.

Et quod forte est alias commemoratum, hic apte Apostolus, *Ut quemadmodum promptus est animus voluntatis, ita sit & perficiendi, ex eo quod habetis.* Notanda verba. *Si enim voluntas prompta est, secundum id quod habet accepta est, non secundum id quod non habet.* Nec enim minus hallucinari est & aberrare, si quod non possis, indiscretè velis & cures, quam si nullo modo cures quod possis & debeas. Nonne in hoc sæpe erras? Et nonne gravis est error?

II. PUNCTUM.

A TQVI ad hanc rectam & discretam curam sollicitudo debet esse quieta. Id est, ut rectè discernas libera à non liberis, atque ut discretè in utrisque te geras, agendum cum agendum est, & patiendum cum est patiendum, oportet habere animum valde quietum & tranquillum, cum alioquin si perturbatus sit, non illa rectè dijudicet & discernat, ac proinde ibi desudet ubi esset quiescendum, & ibi quiescat ubi esset laborandū

Hæc est enim humana infirmitas nisi quis diligenter adverteat, ut dum sollicitè aliquid volumus promovere, statim angamur & cruciemur animo, unde duo illa incommoda ex æquo gravia manant; alterum quo agenda deferimus; alterum quo non agenda tentamus; quod enim est in potestate nostra pene semper negligimus, & quasi nostra in manu positum, vix curamus; quod verò extra est & longius distitum, id porro avidius consecramur. Cui utrique incommodo remedium aliud non est opportunius quam si sollicitudo sit quieta, id est, suis se contineat finibus, id unum curet quod curam exigit. *Martha Martha sollicita es & turbaris erga plurima; porro unum est necessarium.* Sollicitudo non reprehenditur, sed sollicitudo turbata & inquieta. *Non affligas te ipsum in consilio tuo. Nonne id æquum vides & rationale?*

Luc. 10.

Ecclesi. 30

III. PUNCTUM.

QVAECVNQVE est igitur ad profectum spirituales necessaria sollicitudo, tam sit quieta necesse est, quam illa est necessaria; Quia nisi quieta sit, erit anxiosa; si autem anxiosa, nihil agere nihil eorum quæ agenda sunt, volet; nihil eorum quæ agenda volet, poterit, sicque solum permanebit cassa illa sollicitudo & affectio spiritus de qua Sapiens quæ adeo nihil promovet spirituales profectum ut illum valde retardaet. *Quid prodest ei quod laboravit in ventum? Fuci multū strepunt sed non mellificant; apes verò mel suū, sine ullo strepitu conficiunt.* Quamobrem sic sollicitè laborandum in liberis, ut in aliis plane quiescas. Sic ipsi etiam quies labori permiscenda est & quieta labor; ut quieta sit labor, id est, dum laboras hoc tantum velis quod possis cum Gratia; & quies non sit otiosa, id est, dum nihil operari potes in non liberis, non cesses interius operari volendo nihil posse aliud: quandoquidem sic ordinavit Deus; *Omnem reliquam sollicitudinem projicientes in eum, quoniam ipsi cura est de nobis.* Sic Sapiencia illa quæ cuncta cum Deo fecit & elaboravit se in omnibus requiem quasi *Is 38.* *vise ait, & sic in hereditate Domini moraturam.* *Marci 10.* Hæc est videlicet hereditas Domini in medio hostium; hæc est in pace amaritudo: hoc centuplum cum persecutionibus: hoc in omni tribulatione gaudium, de quo Scripturæ.

Ecclesi. 5.

1. Pet. 5.

Ecclesi. 24.

Is 38.

Marci 10.

2. Cor. 1.

Serm. 2. de Assumpt.

B. Virg.

Sic beatissima virgo Deipara si nul utrumque tanta fidelitate jungebat ut quod ait S. Bernardus, in ea esset & *Martha negotium, & Maria non otiosum otium.* Sanctus verò Anselmus: *Circa An 2 pluri.*

plurima, inquit, ut Martha occupatur: circa unum, ut Maria, delectabatur.

Sic beati illi spiritus qui animarum custodiam suscipere, ita suis sollicitè invigilant ut semper quieti, semper beati sint: unde illud est quod de Sancto Ignatio Soc. JESU Fundatore legitur, qui cum angore immodico ubi res minus è tententia caderet, unum è suis cruciari seiret, admonuit eum id quod sæpè habebat in ore, *Angelos ut imitari studeret, qui in animarum sibi commissarum custodia omnem quidem diligentiam præstant, sed eventus quicumque sit, nihil de tranquillitate, nihil de beatitudine sua deperdant. Conside in Deo, & mane in loco tuo*, inquit Sapiens, id est, in eo animi statute contine quem statuit Dominus; adeo ut nihil ultra velis quam quod ipse velit, licet id

1. P. Hist. Soc. IESV, l. 13. n. 28.

Ecclasi. 11.

parum tibi videatur, sic enim pro certo & constanti habere debes te in illo modico plus profecturum quàm in magno. quia sic tecum Deus aderit. Sic namque pergit Sapiens: *Facile est enim in oculo Dei subire honestare pauperem. Benedictio Dei in mercedem Iusti festinat, & in hora veloci processus illius fructificat.* Vide quid in te hic nimium & quid relucendum. Nec pietatem excuses, aut quid aliud præendas. Jam enim supra in 2. parte declaratum est:

Fer 2, Hebdom, Sancta.

Impietatis genus esse pieratis cultoribus nimis commune; plura quàm possint velle facere: & quæ possint, non facere.

F E R I A Q V I N T A .

PARABOLA GRANI SINAPIS, ET FERMENTI FERMENTATI.

Simile est regnum cælorum grano sinapis quod minimum est omnibus seminibus, cum autem creverit, maius est omnibus oleis.

Simile est regnum cælorum fermento quod acceptum mulier abscondit in farina satis tribus, donec fermentatum est totum. Matth. 13.

VERITAS PRACTICA.

Nec magna bene, si parva malè.

SENSVS ET RATIO PROPOSITIONIS EST, Quod magna non bene fiunt, si ex sola consideratione eorum magnitudinis bene fiunt.

Sed si parva malè fiunt, signum est magna bene fieri tantum ex considerata eorum magnitudine.

Ergo neque magna bene si parva malè fiunt, si que nihil profectus efficiet, nisi tam parvu quam magnu bene gerendu ex aquo studens.

I. P U N C T U M .

PROLATA hic duplex Parabola quæ jam alibi declarata est, eundem habet finem qui est humilitatis commendatio, vel rerum minimarum cura diligentior quàm

haberi soleat. Videri potest accuratius in textu evangelico & expendi. Tum verò ad propositum finem de minimis non negligendis attendè consideranda est veritas quæ dicitur, *Nec magna bene si parva malè fiunt.*

Atque hæc ratio quæ inter alias hic assertur, non est vulgaris, quod scilicet non bene magna fiunt, si quis ex sola eorum magnitudine, seu magnitudinis consideratione moveatur, ad ea perfectè accuranda. Sic autem declaratur: cum quævis magnitudo rei ordinariè spectetur potius secundum iudicium hominum quam Dei; si quis in agendo sic respiciat illam magnitudinem ut hoc respectu præcipuè moveatur ad agendum, is certè movebitur propter respectum hominum, potius quam Dei. Qui sic autem movebitur ad agendum, non potest dici coram Deo bene quod agit agere; nam agere aliquid propter respectum humanum non est illud bene agere, quantumcumque ex alia